

Entrevista a Agustí Vidal, perfumista

“Tot ho podem explicar amb un olor”

Agustí Vidal Valls (Granollers, 1957), químic de formació, és creador i divulgador de perfums. Ha treballat en empreses del sector i ara fa perfums per encàrrec, com el “Núvol de llimona” del restaurant El Cellar de Can Roca. Col·labora com a professor en màsters i seminaris. La música és l'altra passió i professió d'aquest inventor d'olors. Des del 1984 dirigeix la Coral Polifònica de Granollers. Viu amb la seva dona i la seva filla a Bigues, on té el taller.

Per crear un perfum, primer te l'imagines?

M'imagino una història que fa olor. Et diuen que és impossible tancar els ulls i imaginar-te una olor. És a dir, sentir-la sense que t'entri pel nas. Però jo hi estic tan avesat i hi treballo tantes hores al dia, que d'una olor que conec sí que me'n faig la imatge.

Però li has de trobar la fórmula.

Si tinc una llista de coses per barrejar puc preveure aproximadament quina olor farà, però no en puc estar segur. El perfumista està condemnat a provar, perquè les combinacions són molt més infinites que les d'un músic, que treballa amb les dotze notes, els timbres dels instruments coneguts... El perfumista té milers de productes que fan olor.

Quina bogeria.

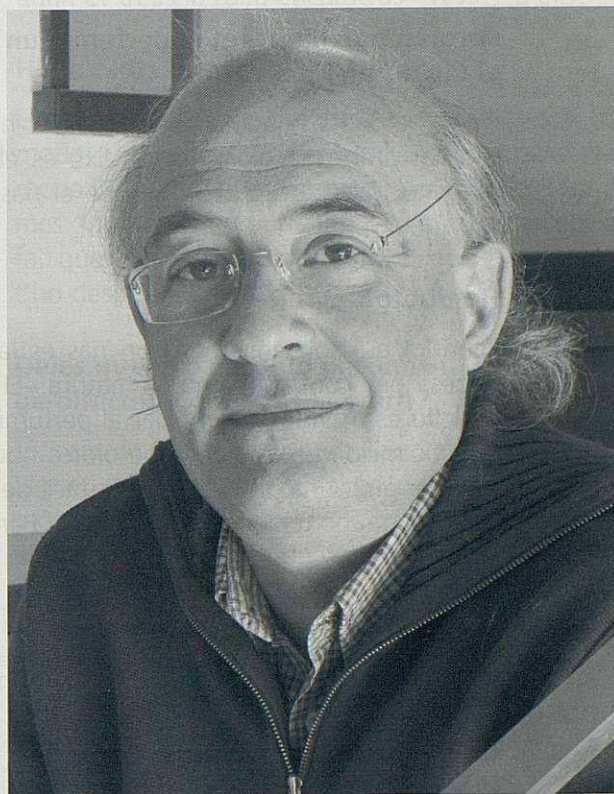
És holística, la perfumeria! Barreges moltes olors i no surt una olor que sigui la suma d'aquelles olors sinó que és una cosa nova.

El perfum sempre és una barreja?

Sí, ja sigui de tres o trenta mil matèries primeres. Tot i que amb només tres difícilment fas res comercial, perquè la gent està acostumada a la complexitat.

Què fa que una olor sigui perfum?

L'essència del perfum és justament la complexitat. Per què diries que una olor és un perfum i una altra no? Hi ha un sentit innat o instintiu que ens fa distingir el perfum del que només és l'olor d'una flor. Al perfum hi arribes barrejant moltes coses, i el més difícil és fer-ho barrejant-ne poques, com a mi m'agrada.

Poques quantes són?

Unes 40 matèries primeres. És molt poc! Però alerta, compto com a matèria primera un oli essencial i un extracte natural, que són barreges de centenars de molècules químiques... O sigui que quan dic 40 vull dir que hi poso 40 ampolles del laboratori!

Hi ha una part d'experimentació?

Tot és experimentació! Et fas una història olfactiva i la intentes explicar una barreja. I, com amb tota obra d'art, a vegades arriba que aquella barreja agafa vida i és ella que et demana que vagis per un camí o un altre.

Quan dius “ja està”?

Ara toques el punt clau. Una de les coses més difícils de l'ofici és el moment de dir: ja està bé, per més que faci no millorarà.

Costa molt temps, arribar-hi?

“Afortunadament” és una indústria i té un temps fixat! Jo com més temps hi penso sense treballar més ràpid vaig quan em poso a treballar. Com més potent és la història que t'has imaginat més fàcil és que amb pocs assajos hi arribis.